

312 szöveg: Lengyel J., Debrecen, 1806
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (30. zsoltár)

1. U - ram, a te i - géd ne - kem
A sö - tét - ben szö - vét - ne - kem;
Mind i - ga - zak és á - me - nek,
A - mik szád - ból ki - jöt - te - nek,
A - zért a - mit nem lá - tok szem - mel,
Bé - ve - szem sza - vad - ra hi - tem - mel.

2. Bízom hozzád erős hittel, / Hogy te mindent megcselekszel,
Amit szent ígédben ígérsz: / Hogy kegyelmesen hozzám térsz,
És megbocsátván bűneimet, / Megadod örök életemet.
3. E nagy jót neked köszönöm, / Mely nekem arra ösztönöm,
Hogy a Jézust, kiért velem / Közöltetik a kegyelem,
Tartsam lelkem megtartójának, / Szeressem, engedvén szavának.
4. Igazgass, Uram, engemet, / Hogy megőrizsem hitemet;
Ha von magához e világ, / Én mint Krisztusba oltott ág,
Tőle vegyem tápláltságom, / Míg az élők közt lesz lakásom.